

Creditorer her i Landet antager jeg, at den Bemærkning, som ved 1ste Behandling af dette Lovudkast blev fremsført, at de skulde have Bausfælgighed ved paa 8 Dage at faae Underretning om Falliten eller Indkaldelse til Skistesamling, ikke har nogen Betydning. Efter hvad jeg saaledes har tilladt mig at anføre, maa jeg stemme for Lovudkastet og mod det af Udvalget stillede Endringsforslag til denne Paragraph.

Ordføreren: Det forekommer mig, at det eneste Motiv, som den ærede sidste Taler tillagde nogen Vægt, var Faren for, at en Bedrift, hvort mange Arbejdere vare interesserede, pludselig kunde standse; men jeg troer der ligger en Slutningshaftighed i ethvert saadant Maskineri, som gjør det utvivlsomt, at selv om man ikke kan lade Fallenten vedblive at bestyre det paa en Maade for Voets Regning, vil der lettelig findes en Formand eller Forvalter eller Tilsynsmand, som uden tvivl i meget kort Tid vilde kunne fortsætte Bedriften. Jeg troer derfor, at denne Fare ikke er stor. Derimod er det ganske vist, at 8 Dage er for den første Indvarsling for kort, ikke blot for de udenlandske, men ogsaa for mangfoldige indenlandske Creditorer. Det er ganske vist, at det er ikke saameget gennem Indkaldelsen, som ad privat Veie, at Creditorerne vilde faae Underretning om Falliten; thi det er de færreste, især af udenlandske Creditorer, som holde og læse den Ber-

lingste Tidendes Indkaldelser; men til den første Indkaldelse, som skulde udfærdiges snarest muligt, efterat Voet var opgivet, kan virkelig selv her i Landet — og det er ganske naturligt, at det er Viborgs Dverret, der har havt Struypen i denne Henseende — et Parfel af 8 Dage ikke være tilstrækkeligt til, at Creditorerne kunne faae Underretningen saa betids, at de tillige kunne blive satte istand til paa Stedet at lade sig repræsentere paa rette Maade.

Drieser: Jeg skal kun tillade mig at sige til, hvad der nu blev anført og til hvad jeg tidligere bemærkede, at det forekommer mig ikke at være af nogen indgribende Vigtighed, om ogsaa en enkelt, eller enkelte Creditorer ikke skulde kunne faae Leilighed til at møde eller give Møde ved den første Sammentaldelse, skjøndt jeg ikke indrømmer, at de jo kunne faae Underretning derom, saameget mere som Creditorernes Stemme i den Henseende kun er raadgivende; det er Skifteretten, som derefter skal gjøre Indstilling om, hvorvidt Commissarier skulle bestilles eller ikke. Man kan vist ikke gaae ud fra, at de mødende Creditorer, i Forening med Skifteretten, skulde ville Andet, end hvad der er hensigtsmæssigt og rigtigt, og det er kun med Hensyn til den Udsættelse af Commissariers Bestikkelse og som Følge deraf Dødhør af Voets Bedrift og dermed forbundne Tab, at jeg har funden Betænkelse ved at gaae ind paa Endringsforslaget og at foretrække Lovudkastets Bestemmelse.